

LA PÀTRIA IMMENSA

Feliç m'he encimbellat dalt d'una serra,
i de cara al cel blau, incendiat,
respiro l'aire e la meva terra
amb el cor ben obert de bat a bat.

Avui sento una estranya esgarrifança
des del racó joiós on tinc el niu,
el món se'm torna una joguina mansa
i el veig a prop que em mira i em somriu.

I un nou sentit de Pàtria m'il·lumina
i un nou amor em neix, potent i fort,
com si tota la terra em fos veïna
i tota em capigués a dins del cor.

És cert que estimo el meu bressol de palla
i el marbre acollidor del meu portal
i els arbres del meu hort i la rialla
que hi fan la cadenera i el pardal.

Estimo el meu carrer tot ple de joia
amb el seu xiscle engrescador d'infant
i les seves gentils cançons de noia
i amb els records dels dies que se'n van.

És cert que estimo l'aire de la terra,
del poble meu, del meu terreny nadiu,
i que tot aquest aire se m'aferra
al cor i que me'l torna més festiu.

I és cert que estimo aquesta meva parla
i els meus costums i el goig del meu dansar,
i per la Pàtria i per poder estimar-la
tendrament aprenia de cantar;

que estimo molt la meva primavera
i el meu jardí fresquívol i esclatant,
i estimo aquests colors de la bandera
voleiadissa, alegre, triomfant!

Però, avui se m'allarga la mirada
i veig uns altres arbres i uns ocells
sorgits d'una altra terra més colrada
i sento que també els estimo a ells.

I veig, enmig d'una alegria immensa,
dintre un somni de pau, dolç i pregon,
que la Pàtria no acaba ni comença
sinó on acaba i comença el món!

I sento com al cor m'hi neixen ales
per llançar-se valent, camins enllà,
per deturar la pluja d'unes bales
i per fer el món més tendre i més humà!

I veig que els homes de pell negra o blanca
tostemps els ha cobert un mateix cel,
tots han florit a una mateixa branca,
tots han nascut d'una mateixa arrel,

i que tots aquests homes que a la terra viuen
tenen sang, tenen nervi i tenen cor
com en tinc jo, tots ploren i tots riuen
iguals en la naixença i en la mort.

I que si tots som fills del mateix Pare,
és cert que tots els pobles som germans...
i els braços se m'allarguen més encara
amb sentiments de Pàtria molt més grans!

I veig la Pàtria immensa com s'enfila
i com arriba al més humil racó,
i veig la Pàtria omplint cada pupil·la,
i la sento inspirant cada cançó!

I així, feliç, d'una abraçada franc
que abriga tots els homes i els uneix,
penjo en la Pàtria una bandera blanca
que és el color que tot el món coneix!

I tinc tota la terra per amiga
i em sento immens el cor, com el cel blau,
dins d'una Pàtria que a tothom abriga
dessota la bandera de la Pau!
